

Pri sedanjem ustroju učiteljišč si bodoči učiteli na istih ne more prisvojiti toliko znanja o kmetijstvu, da bi pozneje poleg splošnega šolskega poduka lahko gojil z usnehom tudi kmetijski poduk ali pa celo obdržaval kmetijsko nadaljevalne tečaje, ki so lahko načrtevoma domena za dotični okoliš. Ce n. pr. učiteli uči o stvareh, ki sicer drugod lahko dobro uspevalo se na v dotičnem okraju ne obnesejo. potem zgubilo kmetovalci zaupanje vsakemu daljnemu še tako dobremu nasvetu. V splošnem pri obstoječih razmerah ne moremo pričakovati, da bi mali kmetovalci že v ljudski šoli dobil potreben poduk ali vsaj podlago za to.

Vsa dosedanja sredstva, podvzeta za strokovno napredovanje malega kmata, so torej večinoma nepopolna in zato ni bilo uspeha.

Temu nasproti stona na plan dan za dnevom težji položaj malega kmata, posebno istega ki ima malo ali na, nakor večinoma nobene kmetijske izobrazbe. Zadolževanje in obuhožanje je tu vedno večje. Temu vzrok so večinoma razmere, ki so nastale na vojni, potem popolnoma kričenje razmerje med cenami kmetijskih pridevov in potreščin, razne vrste dosti — oziroma načrtev na oseba malega kmetovalca samega, ker mu manika vsaktera kmetijska izobrazba in ki se vrh tega še v svojem konservativizmu trdno upira vsakemu napredku.

Obrtnik in trgovec v mestu ima za svojo izobrazbo vse bolj ugodna sredstva. Na razpolago mu je poleg ljudske — meščanska šola, izvrsten inštitut, kjer dobi višjo splošno izobrazbo in se lahko še dosebe izpolniti za svoji bodoči poklic. Lahko ali na mora obiskovati trgovsko-ali obrtno-nadaljevalni tečaji. Giblje se vedno v niemu enaki okolici, kjer ima priliko, pridobiti si dragocene izkušnje.

Ce torej primerjamo izobrazbo obrtnika, trgovca v mestu z izobrazbo kmata na deželi, vidimo, da le isto kar je za meščanska-, trgovska- ali obrtno-nadaljevalna šola, za kmata edino le ljudska šola.

Radi tega bi bilo želeli da bi učiteli imel toliko znagnosti o kmetijstvu, da bi z usnehom o tem predmetu tudi lahko podučeval in vspodbujal odrasle k napredku.

Da na bi se vršil kmetijski poduk v ljudski šoli v gornjem smislu, na večinoma ni mogoče, ker učiteljem, kakov to mnogi sami v obžalovanjem priznavao primanjkuje potrebne izobrazbe. Sicer pa se sedanji ustroju učiteljišč tudi ni mogoče družače pričakovati.

Če hočemo temu nedostatku odpomoci in storiti tudi kaj za kmata kot obrtnovalca, potem moramo predružiti izobrazbo našega učitelja. Niegova izobrazba naj se obira volev splošnih predmetov v prvih vrstih na kmetijske potrebe.

Na vseh moških učiteljiščih naj bi se podučevali poleg drugih sledeči glavni predmeti: kmetijsko rastlinstvo, živinoreja, sadjarstvo, zelenjadarstvo, kmetijsko gospodarstvo. Absolventi takega zavoda bi vstopili v živilenie vsaj z istim znanjem o kmetijstvu, kakov ga imajo absolventi nižjih kmetijskih dvoletnih šol. S tem bi ne bilo preveč zahtevano in bi se s primernim prikrašnjem drugih splošnih predmetov lahko to zgodilo.

Kmetijski učiteli pa, ki podučuje na takem učiteljišču, seveda bi moral biti kmetijski veščak s snosobnostnim izpitom za kmetijske šole.

Tako učiteljišče bi moralno imeti tudi obsežen šolski vrt in primerno veliko posestvo s celotnim gospodarstvom za demonstracije vaje in preizkustv.

Kako lahko bi bilo absolventu takega učiteljišča, pri podku zadoščati kmetijskim zahtevam svojega okoliša, vzbudit deci ljubezen do rodne grude in veselje do kmetijskega poklica. Namesto sicer zelo interesantnih eksotičnih živali, kakor kamela, lev, gorila itd. se lahko živo vglobi v živilenie konja, govedi, čebel itd., podučuje s pridrom o poljskem rastlinstvu in naslika v živih podobah živilenie na deželi kot naiboli naravno, zadovoljno in srečno. Računstvo in spisje naj se naslaša na kmetijske potrebe. Za nazorni poduk na služijo vzdorno urejena posestva domačega okraja, kjer se učencem tolmači, kako in zakaj se mora tako delati, da tudi nevzorna gospodarstva, kjer se omožarja na razne napake in pogreške o kmetijstvu.

Naj se nikakor ne misli, da bi zbog tega, če se učenca vzgaja ob enem za negov bodoči poklic, trpela negova splošna izobrazba. Nasprotno! Ravno isti, ki je od mladih let sem valen, svojo okolico in neno živilenie pravilno gledati in videti, ki si zna vse to razlagati, istemu tudi v poznejšem živiljenju ne bo težko, biti

povsod in ob vsaki priliki na pravem mestu.

Taka šoli odrasla mladež pozneje s polnim vsehom lahko obiskuje kmetijsko nadaljevalne tečaje. Ti le tečaji so za napredovanje v kmetijstvu menda načrtev, ki so lahko načrtevoma domena za dotični okoliš. Ce n. pr. učiteli uči o stvareh, ki sicer drugod lahko dobro uspevalo se na v dotičnem okraju ne obnesejo, potem zgubilo kmetovalci zaupanje vsakemu daljnemu še tako dobremu nasvetu. V splošnem pri obstoječih razmerah ne moremo pričakovati, da bi mali kmetovalci že v ljudski šoli dobil potreben poduk ali vsaj podlago za to.

Vsa dosedanja sredstva, podvzeta za strokovno napredovanje malega kmata, so torej večinoma nepopolna in zato ni bilo uspeha.

Temu nasproti stona na plan dan za dnevom težji položaj malega kmata, posebno istega ki ima malo ali na, nakor večinoma nobene kmetijske izobrazbe. Zadolževanje in obuhožanje je tu vedno večje. Temu vzrok so večinoma razmere, ki so nastale na vojni, potem popolnoma kričenje razmerje med cenami kmetijskih pridevov in potreščin, razne vrste dosti — oziroma načrtev na oseba malega kmetovalca samega, ker mu manika vsaktera kmetijska izobrazba in ki se vrh tega še v svojem konservativizmu trdno upira vsakemu napredku.

Naj se ne misli, da bi imel učiteli z bogega, da podučuje v gornjem smislu, izven šole težko ali celo nprilike. Nikakor ne! Splošen gospodarski položaj srednjega in malega kmata le dandanes tako težaven. Treba mu nuine pomoci in priateljskega nasveta. Tu ima učiteli ki trajno živi med narodom, načrtev nprilike, pomagati sosedu — sokoletu s primernimi nasveti in vzdobnim izledi. V ljudski šoli si vzgoji učiteli deci in še da prve pojme o današnjem kmetovanju. Šoli odrasli mladeniči so že valeni mu verojeti in ga lažje razumevati, pozneje kot možje da mu zaupajo in se zatekajo v težkih urah k nemu kot svojemu vzgojitelju, očetu in prijatelju. Kot duševni sobojevnik kmetskega prebivalstva si pridobi in poveča taki učiteli splošen ugled in veljavo ter pridobi na snoštovanju.

Na vornja izvajanja bi stavil naslednje predloge:

1. Ozirom na izrazit agrarni značaj naše države naj se preuredijo vse učiteljišča v tem smislu, da bodi poduk o kmetijstvu, teoretičen kakor praktičen, eden izmed vavnih predmetov.

2. Kmetijski poduk na vseh moških učiteljiščih naj podučujejo izrašani strokovniaki; na ženskih učiteljiščih se naj vpelje obvezni pouk v gospodinjstvu.

3. Za više organizirane šole t. i. od 4. razreda naprej naj se pridobi posebne šolske knjige s posebnim ozirom na kmetijstvo.

4. Kmetijsko-nadaljevalni tečaji naj se uvedejo povsod kot obvezni in še na država krenko nekumerno podpira.

5. Na teoretičen in praktičen pouk kmetijskega stanu v šoli in izven šole se naj v bodoče obrača čim načrtev pozornosti.

Pristopite k „Jugoslovanski Matici“!

Dragotin Kveder:

Odgovor A. Koprivicu na njegove kritične misli o moji studiji:

Svetovno naziranje in naša stanovska organizacija.

Dragi tovariš!

Presrečna hvala Tebi, da si se zglašil s stvarno kritiko o moji razpravici. Ako čutim potrebo, da javno odgovorm, storim to, ne da vodim nepotrebitno, brezplodno polemiko, nego da se v naših vrstah izčistilo pojmi in naziranja.

I.

Pred vsem priznavam, da sem svojo študijo prenaglo vrzel na papir in da te potrebitna uveladitev, morda res ni srečno oblikovana. Prvi tisk mi ni bil vposlan in zato marsiščesa kar je okorno izraženo, nisem mogel ponavljati in učladiti.

Glede študije same je le dvoje mogoče: ali sem ves članek zidal na napačni osnovi, ali vse na pravilni. Vsak del članka je namreč bistven in izvira iz jedne in iste osnove.

Na tem mestu na še enkrat izrekam, da sem skušal popolnoma svobodno, brezobzirno nepristransko potesnit začelo, ki je predmet razpravi, in sicer tako kakor zadevo sam vidim in spoznam.

II.

To kar trdiš o 2. točki glede namena in cilia naše stanovske organizacije, katera druga točka daje st. or. znak stanovskega udruženja posebne vrste, ker smo učitelji ob jednem tudi pozvani, biti proučiteljem naroda, je popolnoma pravilno.

Nikier na nobenem mestu pa nisem trdil, da si moramo glede zasledovanja ciljev z čzirom na ustroj šolstva, prisvojiti edino in izključno odločilno pravo. Tega ne moremo uveljaviti in tudi nismo v svojem programu. Potrebe stanovske zahteve časa, ekonomski razlogi, nam vsak čas v tem oziru narekujejo, kako treba formulirati naše zahteve

III.

Praviš, da je nezmisel moja trditev da so izvestne politične stranke nasprotni samoniklim, svobodnim stanovskim organizacijam zgolj zaradi bistveno različnih ciljev med njimi. Ta moja trditev je vendar zgolj konstatiranje vsakdanij dejstev. Izvestne politične stranke le v tem slučaju niso nasprotnne samoniklim stanovskim organizacijam, ako slednje niso vsele cile popolnoma podredujeli interesu dotične politične stranke.

Sicer pa, ako splošno govorimo, si vendar bistveno različni cili socialnih tvorb lahko nasprotnijo ali povsem ali deloma. Le redkodela imajo cili socialnih tvorb tako popolnoma drugo smer in torišče udejstvovanja na istem ozemlju in narodu, da bi se interesi ne križali in ne borili za prvenstvo. Do nasprotnstva pride tako, ako se kaka samonikla stanovska organizacija programatično izkazuje kot desinteresirana na bistvenem interesu stranke, ki smatra, da sva interesi za vse kot najnujneši in načrtev. Tako si lahko tolmačimo zakaj na stopa II. ali III. internacionala proti samonikli stanovski organizaciji fabriških ali drugih delavcev, ako se ta programatično izkazuje desinteresirana na bistvenem interesu socialne demokracije namreč na uničevanju kapitalizma. Isto velja o katoliški cerkvi. Ta ima svoj bistveni interes in zahteva da vsaka stanovska samonikla organizacija podreduje namen in cili svojega udruženja bistvenemu interesu cerkve. Ako pa samonikla stanovska organizacija programatično izkazuje da je za svojo organizacijo desinteresirana na bistvenem interesu cerkve, da va ne more zasledovati, ker je tui ciliu udruženja je nasprotnstvo tu.

Pričakovati bi bilo, da se udruženja z bistveno enakimi cilji ne nasprotnijo. Ali, kakor se lahko predriča, vsak čas pri nas niti tega nikier ne naide. Pri nas so si v laseh in v hudem nasprotnstvu udruženja z bistveno enakimi ali sorodnimi cilji. Disharmonija vlada povsod, ker pojedinci udruženja večkrat pozabljajo na skupni interes in prevladuje interes lastne, nenasnitne trebuha. Disharmonija, nesklad do mržnje in borbe vidimo dovoli v javnem živiljenju, posebno med socialnimi tvorbami. Vse izviralo iz nasprotnstev v ciljih. Cili in nameni pa se borijo za prvenstvo za domnebnost. Svet okoli sebe moremo pravilno razumeti le ako zasledujemo in odkrivamo vzroke neskladnosti oziroma skladnosti.

(Dalej prihodnji.)

Iz naše organizacije.

Skupne zadeve.

Svima povereniščima in upravama okružnih družtv.

Glavni Izvršni Odbor Udrženja Jugoslav. Učiteljstva in ovom prilikom obvezitva celokupno učiteljstvo:

1. Da se počita s organizacijom na osnovi pravila Prvog Kongresa;

2. Da izabrene uprave šalju svoja pravila na prateged Glavnem Odboru;

3. Da izabrene uprave in sekcijske otopenju upis u članstvo in priberajo članarinu v 12 din. godišnje, od koje se ceste sume poloviča platiti Glavnemu Odboru za centralnu kasu;

4. Da se izmiri dajna pristiplata na »Narodnu Pросвету« in »Učitelja« do nove godine;

5. Da se do nove godine pošlje tachan broj članskih karata ili knjižica, koji ne bitti potreban za članove družtv;

6. Da se organizovalje naставi in posle 1. januara 1921. god, где god nije moglo biti izvršeno do tega dana;

7. Da manja družtva, katera su nikla u jednom srezu (kotarju), raširejo svojo organizacijo na celo okrug (županiju) bar na taj način, što ne imenovati u drugim srezovima (kotarima) svoje poverenike — predsednike sekcijs, kateri ne nastaviti upis u članstvo in druge poslove u vezu s Izvršnim Odborom, in

8. Da sve izabrene uprave, koje su izabранe na osnovi pravila, pored katerih nema nikačnih uslova ili ograda, protivnih duhu Prvog Kongresa, ne čase ničas, več naставi poslove, kateri su im pravila stavila v dužnost, in da ne kažejo, da ih na to opominju članovi.

Izvršnите, drugovi in drugari, u ovim znamenitim danimi svoju dužnost, na hete s правom moži trajiti in od sviju drugih da vrše svoje dužnosti in kazati da ste in vi uzele vladnog učiteljstva u velikom narodnem delu.

Šaljuhi vam svima, od Žebejlije do Maribora in Slobodnega, in od Balkana in Timoka do plovoga Jadranu drugarski pozdrav.

Bр. 185

Beograd, novembra 1920.

Гл. Izvršni Odbor

Udrženja Jug. Učiteljstva.

Društvene vesti.

+ Učit. društvo za pol. okraj Ljutomer bode imelo v četrtek, dne 9. decembra t. l., izvanredni občni zbor v G. Radgoni. Začetek točno ob 10. uri. Spored: 1. Odobritev zadnjega zapisnika, 2. Dopisi, 3. Sprememba društvenih pravil. Vsi člani se vladno vabilo, da natanko prouči načrt za preosnova pravil okrajnih učiteljskih društev v 20. st. Učit. Tovariša z dne 27. maja 1920 ter eventualne želje in nasvete sporoči tov. predsedniku. 4. Zadnje delegacijsko zborovanje Zaveze v Mariboru. Poroča tov. Bernardova. 5. Razne stanovske in šolske zadeve. — Vsi člani, kateri še niso poravnali letošnje članarine, se pozivajo, da store to ob prilikl zborovanja! Pol ure pred pričetkom zborovanja pevska vaja. Posebna vabila se ne bodo razposlala. Počnešvilne udeležbe se nadeja — predsednik.

+ Učiteljsko društvo za ormoški okraj zboruje v četrtek, dne 2. decembra 1920 ob poln 10. uri prepoldne v ormoški okoliški šoli po nastopnem vzopred:

1. Zapisnik zadnjega zborovanja.

2. Dopisi in društvene vesti.

3. Predavanje g. ing. Ferdo Lupša o Slazu.

4. Predavanje